

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם כו'.												■	<
יש מחליפין צעקה לאליהו ותפלה לשמואל.	תנא:											■	◇
בשלמא גבי שמואל - כתיב ביה תפלה וכתוב ביה צעקה, אלא גבי אליהו תפלה כתיב צעקה לא כתיב										⚡		◇	
(מלכים א' י"ח) ענני ה' ענני - לשון צעקה היא.										!		◇	
על השנית הוא אומר מי שענה את יונה כו' על השביעית הוא אומר מי שענה את דוד כו'.												■	<
מכדי יונה בתר דוד ושלמה הוה, מאי טעמא מקדים ליה ברישא?												⚡	
משום דבעי למיחתם מרחם על הארץ.										!		◇	
ברוך משפיל הרמים.	תנא, משום סומכוס אמרו:											■	◇
שלוש תעניות הראשונות אנשי משמר מתעניין ולא משלימין כו'.												■	<
מפני מה אמרו אנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות אבל לא בימים - שמא תכבד העבודה על אנשי בית אב ויבואו ויסייעו להם. מפני מה אמרו אנשי בית אב לא ביום ולא בלילה - מפני שהן עסוקין תמיד בעבודה.	תנו רבנן:											■	◇
מכאן אמרו: כל כהן שמכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו, ויודע שבתי אבותיו קבועין שם - אסור לשתות יין כל אותו היום. במכיר משמרתו ואין מכיר משמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם - אסור לשתות יין כל אותה שבת. אינו מכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו, ויודע שבתי אבותיו קבועין שם - אסור לשתות יין כל השנה.	[רבנן]											■	◇
אומר אני: אסור לשתות יין לעולם, אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו.	רבי:											■	◇
כמאן שתו האידנא כהני חמרא - כרבי.	אביי:											■	
אנשי משמר ואנשי מעמד אסורים לספר ולכבס, ובהמישי מותרין מפני כבוד השבת.												■	<
מאי טעמא?												^	
כדי שלא יכנסו למשמרתם כשהן מנוולין.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											!	◇
מלך מסתפר בכל יום, כהן גדול מערב שבת לערב שבת, כהן הדיוט - אחת לשלשים יום.	תנו רבנן:											■	◇
מלך מסתפר בכל יום - מאי טעמא?												^	
אמר קרא (ישעיהו ל"ג) מלך ביפיו תחזינה עניך.	רבי אבהו בר זבדא:											!	◇
כהן גדול מערב שבת לערב שבת - מאי טעמא?												^	
הואיל ומשמרות מתחדשות.	רב שמואל בר יצחק:											!	◇
כהן הדיוט אחת לשלשים יום - מנלן?												^	
אחיא פרע פרע מנזיר, כתיב הכא (יחזקאל מ"ד) וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו, וכתיב התם (במדבר ר') קדש יהיה גדל פרע שער ראשו, מה להלן שלשים - אף כאן שלשים.												!	◇
ונזיר גופיה מנלן?												^	
סתם נזירות שלשים יום.	רב מתנה:											!	◇
מנלן?												^	
אמר קרא יהיה - בגימטריא תלתין הוי.												!	◇
ודלמא הכי קאמר רחמנא: לא לירבו כלל	רב פפא לאביי:											⚡	◇
אי הוה כתב לא ישלחו פרע - כדקאמרת, השתא דכתיב ופרע לא ישלחו - פרע ליהוי, שלוחי הוא דלא לישלחו.	אמר ליה: [אביי]											!	◇
אי הכי אפילו האידנא נמי												⚡	◇

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דומיא דשתויי יין. מה שתויי יין - בזמן ביאה הוא דאסור, שלא בזמן ביאה - שרי. אף הכא נמי.											!	◊
אומר אני: כהנים אסורים לשתות יין לעולם, אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו.	והתניא, רבי:										⚡	◊
כמאן שתו האידנא כהני חמרא - כרבי.	ואמר אביי:										⚡	
מכלל דרבנן אסרי, מאי טעמא? מהרה יבנה בית המקדש, ובעינן כהן הראוי לעבודה וליסא.											⚡	◊
הכא, אפשר דמספר ועייל.											!	◊
אי הכי? שתויי יין נמי, אפשר דגני פורתא ועייל, כדרמי בר אבא.											⚡	
דרך מיל, ושינה כל שהוא מפגיגין את היין	דאמר רמי בר אבא:										⚡	◊
לאו מי איתמר עלה											!	
לא שנו - אלא בששתה שיעור רביעית, אבל שתה יותר מרביעית - כל שכן שדרך מטרידתו ושינה משכרתו.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	◊
שתויי יין דמחלי עבודה - גזרו בהו רבנן, פרועי ראש דלא מחלי עבודה - לא גזרו בהו רבנן.	רב אשי:										!	◊
ואלו שהן במיתה: שתויי יין, ופרועי ראש.	מיתיבי:										⚡	◊
בשלמא שתויי יין - בהדיא כתיב בהו (ויקרא י') יין ושכר אל תשת, אלא פרועי ראש מנלן?											⚡	
דכתיב (יחזקאל מ"ד) וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו, וכתיב בתריה ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית, ואיתקוש פרועי ראש לשתויי יין: מה שתויי יין במיתה - אף פרועי ראש במיתה.											⚡	◊
ומינה, אי מה שתויי יין דמחלי עבודה - אף פרועי ראש דמחלי עבודה											⚡	◊
(לא, כי איתקוש - למיתה הוא דאתקוש, אבל לאחולי עבודה - לא אתקוש).											!	◊
הא מקמי דאתא יחזקאל מאן אמרה?	רבינא לרב אשי:										⚡	◊
ולטעמיך	אמר ליה: [רב אשי]										!	
דבר זה מתורת משה לא למדנו, ומדברי קבלה למדנו: (יחזקאל מ"ד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי	הא דאמר רב חסדא:										!	◊
הא מקמי דאתא יחזקאל מאן אמרה?											⚡	
אלא: גמרא גמיר לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא, הכי נמי, גמרא גמיר לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.											!	◊
כל הכתוב במגילת תענית דלא למיספד, לפניו אסור לאחריו מותר.												■
אלין יומיא דלא להתענאה בהון ומקצתהון דלא למיספד בהון. מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למיספד בהון. מתמניא ביה עד סוף מועדא איתותב חגא דשבויעא דלא למיספד בהון.	תנו רבנן:											■
מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למיספד	אמר מר:											■
למה לי מריש ירחא? לימא מתרי בניסן, וראש חודש גופיה יום טוב הוא ואסור												⚡
לא נצרכה אלא לאסור יום שלפניו.	רב:										!	◊
ושלפניו נמי, תיפוק ליה דהוה ליה יום שלפני ראש חדש											⚡	◊
ראש חדש דאורייתא הוא, ודאורייתא לא בעי חיזוק.											!	◊
הימים האלה הכתובין במגילת תענית - לפנייהם ולאחרייהם אסורין, שבתות וימים טובים, הן - אסורין, לפנייהן ולאחרייהן - מותרין.	דתניא:										!	
ומה הפרש בין זה לזה?											⚡	
הללו דברי תורה, ודברי תורה אין צריכין חיזוק. הללו - דברי סופרים, ודברי סופרים צריכין חיזוק.											!	◊
מתמניא ביה עד סוף מועדא איתותב חגא דשבויעא דלא למיספד.	אמר מר:											■

disputants-חולקים-◆ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה-◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה-O	מימרא-statement-■ challenge-קושיא-¿ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למה לי עד סוף מועד? לימא עד המועד, ומועד גופיה יום טוב הוא ואסור												ז: